

Heräsin ärsyttävään uikutukseen, haparoin vuoteeni vieressä olevaa yöpöytää, ja sain käteeni puhelimen josta tuo ääni oli peräisin. Painoin Samsungin alaosassa olevaa nappia, ja kirkas valo hypähti päin unisia silmiä. 06.10. Samantien oli noustava ylös, kaikki oli valmiina lähtöä varten. Tuolilla oli löysä huppari ja verkkarit, muuta en tarvitsisikaan "Pue yllesi helposti riisuttavat väljät vaatteet". Noinhan siinä ohjeessa oli lukenut. Suunnistin pesuhuoneeseen suihkuun "Käykää ennen tuloanne suihkussa, katsokaa että ihonne ja hiuksenne ovat puhtaat, myös varpaidenvälit" Hymähdin taas tuolle varpaidenväli neuvolle, -No, eihän se ole jalkahieltä haisevaa kiva operoida- Suihkun jälkeen huppari ja verkkarit ylle, ja odottamaan taksia jonka olin tilannut edellisiltana jo valmiiksi tulemaan puoli seitsemäksi. Katsoin kelloa levottomana. -Perhanan perhana kun tekikin aamusavuja mieli, mutta ohjeessa oli sanottu että tupakoida ei saa enään edellisen puolenyön jälkeen- -No ei sitten polteta ei, kai tässä muutaman tunnin pärjää ilman- ajattelin. Olohuoneen seinäkellon minuuttiviisari mateli hitaasti kohti alareunassa olevaa kuutosta, kunnes ulkoa kuului auton moottorin ääni ja lyhyt tööttäys. Lukitsin taloni ulko-oven ja sujautin avaimen hupparin taskuun. -Toivottavasti vielä tämän avaan joskus- vilahti ajatus mielessä kun astelin taksia kohti. -No huomenta ja terve- Sanoi kuski kun vääntäydyin auton etupenkille. -Huomenta vaan joo- vastasin, kuskihan olikin tuttu mies, pelaili joskus biljardiakin kantabaarissani. -Mihin ajetaan? Ei oo clubikaan auki vieä. naurahti kuski. -Niinpä joo,- vastasin,- mieluummin meniskin sinne pelaileen mutta ajetaan nyt sairaalaan vaan, olis tunnin päästä leikkaus. -Jaa jaa vainiin, eikäi mitään vakavaa?- uteli kuski. -Noo miten sen nyt ottaa- mutisin.- Leikataan turha mulkku pois, tehdään toosa tilalle, ja musta tulee Päivi. Vastasin tuijottaen pökkana pimeää katuä tuulilasin läpi. Auto heilahti reippaasti sivulle kuskin vilkaistessa minua, sitten hän keskittyi taas työhönsä ja päästi röhönaurun joka päättyi pieneen yskänpuuskaan. - Nojoojoo..niinkai..hehheh..eine taida täällä semmosia leikkauksia tehdä. - No eipä tuota tiedä, ainakin läheltä menee kun nivusesta tyrän leikkaavat- vastasin. - Ai tyrän...mutisi kuski. Loput pari kilometriä menikin hiljaisuudessa kunnes saavuimme sairaalan etuovien eteen. Maksoin auton ja moikkasimme kuskin kanssa minun jäädessä aamuiseen tihkusateeseen seisomaan. Katsoin sairaalan lasiovia joiden takaa loistivat kirkkaat valot, siivooja työnteli siellä isoa imuria tylsistyneen näköisenä. Helvetti kun teki tupakkaa mieli. Pelotti, mua siis oikeasti pelotti, ekaa kertaa johonkin leikkaukseen jossa mun maha viilletään auki ja sorkitaan sieltä sisältä jotain. Mutta eipä siinä mikään auttanu, pakoontaan ei voinut lähteä. Sisään vaan, verikoe, odotusta, odotusta hermot pinnassa. Lääkärin haastattelu, kaikki hyvin, omat vaatteet pois ja leikkaussalikampeet päälle.(ja se hoitsu tosiaan tarkisti ne varpaittenvälit) Sänkyyn, rauhoittava pilleri naamaan, ja kohta saliin. Apua...selkäydinpuudutus...mitä vittua jos se neula vähän lipsahtaa niin olenko pyörätuolissa??Kaikenlaiset pelottavat mahdolliset pieleenmenot kävi mielessä. Sitten turtana navasta alaspäin hetkessä...unilääkettä suoneen ja armelias pimeys. Heräsin tokkuraisena ja tajusin olevani edelleen leikkaussalissa, kaksi lääkäriä, vai mitä kirurgeja he sitten olikaan, olivat alapääni yllä päät yhdessä. Kuulin heidän puhuvan hiljaa toisilleen. - Miten ihmeessä se nyt noin lipsahti? toinen sanoi. -No tuo perhanan radio ois pitänyt olla kiinni, kun siinä just Kärpät teki sen maalin niin mulla vähä lipesi.- vastasi toinen.- mutta mitä me nyt tehdään? - Ollaan hiljaa vaan hei..tai laitetaan tuohon toosa niin eise mitään muista tai huomaa...oli se niin pieniki... Ponkaisin karjuen ja huutaen istumaan, silmissä pimeni, katselin epätoivoisena ympärilleni apua etsien...-Mitä hemmettiä..olin omassa olohuoneessani, omalla sohvallani. --Kuinka..mitä?? missä??... Alavatsassa pisteli kivuliaasti kun vääntäydyin ylös, raahauduin eteisen ison peilin eteen, ja laskin housuni alas. Noin kolmen senttimetrin päästä elimestäni alkoi tikattu haava kohti kylkeäni..Laskin tikit nauraen...

Kuusitoista tikkiä.